

คู่มือ

ปฏิบัติการตรวจหรือทดสอบหา สารเสพติดในร่างกาย

ตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543

ป.ป.ส.
4/2543

สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรื
หมายเลขเอกสารเผยแพร่ 2-19-2543

เลขทะเบียน..... 01319.....

เลขหมู่..... ป.ป.ส.ค. 12943.....

วันที่..... 25 ก.ค. 2546.....

ปฏิบัติการตรวจ

หรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย

(ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543)

สมบัติห้องสมุดสำนักงาน ป.ป.ส.

กองนิติการ

สำนักงาน ป.ป.ส.

สำนักนายกรัฐมนตรี

คำนำ

ด้วยในปัจจุบันการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ขยายขอบเขตไปอย่างกว้างขวางและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ สร้างผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นอย่างมาก ซึ่งรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงาน ป.ป.ส. หน่วยงานหลักในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้ตระหนัก และให้ความสำคัญต่อปัญหานี้ตลอดมา จึงได้มีการออกมาตรการที่สำคัญ ประการหนึ่งในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยจัดให้มีการตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ตรวจหรือทดสอบหา สารเสพติดในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เสพยาเสพติดได้ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสัมฤทธิ์ผล เกิด ประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ โดยได้รับความร่วมมือจาก ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรม วิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลและมหาวิทยาลัย ของรัฐ ตลอดทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ซึ่งนับว่า มีส่วนสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานเรื่องนี้บรรลุวัตถุประสงค์

คู่มือฉบับนี้ จัดทำขึ้นสำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการตรวจ หรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีเหตุอันควร เชื่อได้ว่าเสพยาเสพติด เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติซึ่งได้รับการแต่งตั้งมาจาก หลายหน่วยงานสามารถปฏิบัติ ประสานงานหรือร่วมมือดำเนินการเรื่องนี้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปในแนวทางเดียวกันต่อไป

กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส.

สิงหาคม 2543

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
ภาค 1 บททั่วไป	1
ส่วนที่ 1 หลักการและเหตุผล	1
ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์	2
ส่วนที่ 3 เป้าหมาย.....	3
ส่วนที่ 4 แนวการดำเนินการ.....	3
ส่วนที่ 5 การประเมินผล	6
ภาค 2 การปฏิบัติงาน	7
ส่วนที่ 1 การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดเบื้องต้น	7
ส่วนที่ 2 การดำเนินการภายหลังการตรวจยืนยันผล	12
ส่วนที่ 3 การส่งไปตรวจหรือทดสอบยังสถานที่ที่กำหนดไว้	13
ส่วนที่ 4 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการปฏิบัติงาน	15
ส่วนที่ 5 แบบบันทึก	16
ภาค 3 ผนวก.....	20
ผนวก ก. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	20
ผนวก ข. ประกาศที่เกี่ยวข้อง	29

ภาค 1

บททั่วไป*

ส่วนที่ 1. หลักการและเหตุผล

ยาเสพติดถือได้ว่าเป็นปัญหาของสังคมส่วนรวม ซึ่งได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง เศรษฐกิจ ความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งยังทำลายสุขภาพ อนามัยของผู้เสพ ให้ทรุดโทรมลง ลดประสิทธิภาพประสิทธิผลในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของผู้เสพนั่น ซึ่งเท่ากับเป็นการทำลายหรือบั่นทอนทรัพยากรอันสำคัญที่จะนำมาพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองนั่นเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เสพติดที่อยู่ในวัยฉกรรจ์หรือวัยทำงานด้วยย่อมจะเห็นผลที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน

รัฐบาลได้ตระหนักและให้ความสำคัญถึงปัญหาดังกล่าวตลอดมา โดยได้มีนโยบายเร่งรัดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วยการผลักดันให้มีการนำมาตรการต่างๆ มาใช้สนับสนุนเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามแนวนโยบายที่ได้กำหนดไว้ และมาตรการที่สำคัญประการหนึ่งซึ่งนำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ก็คือ มาตรการทางกฎหมายที่ให้อำนาจรัฐในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายของบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเสพยาเสพติดได้

*บุญญวิจักขณ์ เหล่ากоти. น.บ.,น.ม. (จุฬาฯ), นิติกร กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรื.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543** ได้มีบทบัญญัติให้อำนาจกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงาน ในการตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเสพยาเสพติดรับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้ออกประกาศเรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่*** โดยประกาศดังกล่าวนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 5 สิงหาคม 2543 เป็นต้นมา

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติการตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายเกิดผลสูงสุดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงสมควรมีคู่มือการปฏิบัติดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ

ส่วนที่ 2. วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อป้องกันและปราบปรามการเสพยาเสพติด
- (2) เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการปฏิบัติหน้าที่
- (3) เพื่อการรณรงค์และสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคมเกี่ยวกับ

ยาเสพติด

**คูผนวก ก.

***คูผนวก ข.

ส่วนที่ 3. เป้าหมาย

เป้าหมายในการดำเนินการ จำแนกออกเป็น 2 ด้าน คือ

- (1) บุคคล ผู้ที่เป็นเป้าหมายสำคัญที่ควรจะต้องทำการตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบ ได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเสพยาเสพติด
- (2) พื้นที่ จุดที่เป็นเป้าหมาย ได้แก่
  - (ก) สถานประกอบการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. 2543) ว่าด้วยการกำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ**
  - (ข) สถานที่อื่นใด นอกจาก (ก) เช่น ทางหลวงที่เป็นเส้นทางหลัก เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดหรือระหว่างภาคที่มีการใช้รถใช้ถนนกันมาก หรือสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นต้น
ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลา ที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด

ส่วนที่ 4. แนวการดำเนินการ

การตรวจหรือทดสอบควรดำเนินการ ดังนี้

- (ก) กรณีสถานประกอบการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. 2543) ว่าด้วยการกำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

***ดูผนวก ข.

1) กำหนดสถานประกอบการและสถานที่ตรวจหรือทดสอบ โดยจะกำหนดให้ตรวจหรือทดสอบในหรือนอกสถานประกอบการก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย ความเหมาะสมและความ สะดวกเป็นสำคัญ

2) กำหนดจุดปฏิบัติงานตามขั้นตอนการตรวจหรือทดสอบให้ เหมาะสม และกำหนดหน่วยงานและบุคลากรที่จะปฏิบัติงาน โดยให้ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

2.1) เจ้าพนักงานที่ได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ซึ่งมีอำนาจ ในการตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบ โดยต้องมีเจ้าพนักงานคนหนึ่งเป็นหัวหน้าผู้รับผิดชอบ ในการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องดังกล่าว

2.2) เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตาม 2.1) ซึ่งมีความรู้ ความสามารถในการตรวจพิสูจน์ จากสถานตรวจพิสูจน์ตาม คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือ โรงพยาบาลหรือหน่วยงานสังกัดสำนักปลัดกระทรวง สาธารณสุข กรมการแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือมหาวิทยาลัยของรัฐ

2.3) เจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจท้องที่ที่มีการตรวจ หรือทดสอบ หรือสถานีตำรวจทางหลวง กองตำรวจ ทางหลวง หรือกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด

3) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่สำคัญ

มีดังนี้

3.1) เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการปฏิบัติการ

1) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เตรียมจัดตั้งชุดปฏิบัติการ กำหนดสถานประกอบการหรือสถานที่ดำเนินการต่าง ๆ ที่เหมาะสม

2) ทำหน้าที่ควบคุม ดูแล และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของชุดปฏิบัติการ และควบคุมความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อยในสถานประกอบการหรือสถานที่ดำเนินการนั้น

3) ขอตรวจดูใบอนุญาตของสถานประกอบการ หรือ

4) ขอตรวจดูหลักฐานเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคล

ที่ทางราชการออกให้แก่บุคคลที่ต้องรับการตรวจ หรือทดสอบหรือรับการสั่งให้ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย และ

5) สั่งให้ผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้นั้นเข้ารับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในปัสสาวะ

3.2) เจ้าพนักงาน

1) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือประจำจุดตรวจหรือทดสอบ พร้อมทั้งจัดเตรียมเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจปัสสาวะ

2) ชี้แจงให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบให้มีการถ่ายปัสสาวะบรรจุในขวดที่จัดให้ และดำเนินการตรวจพิสูจน์

3) บันทึกผลการตรวจพิสูจน์ แล้วส่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

4) ดำเนินการจัดส่งปัสสาวะตัวอย่างของผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นที่ปรากฏผลเป็นบวกไปตรวจ

ชั้นยืนยันผลต่อไป

3.3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ

1) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจหรือทดสอบ หรือจุดที่เกี่ยวข้องทุกจุด

2) กำกับ ดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

3) ดูแลความเรียบร้อยโดยทั่วไป และอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ

3.4) เจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน

ปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือปฏิบัติงานอื่นตามที่เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการปฏิบัติการมอบหมาย

- (ข) กรณีสถานที่อื่นใด นอกจากสถานประกอบการ ให้ดำเนินการเช่นเดียวกับสถานประกอบการเว้นแต่เป็นการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดของผู้ขับรถหรือผู้ประจำรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้มีสถานที่จอดพักรถไว้ด้วย

ส่วนที่ 5. การประเมินผล

5.1) ประเมินผลการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด โดยใช้แบบ ก.

5.2) เปรียบเทียบสถิติการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดและการดำเนินคดี

7

เลขทะเบียน.....
เลขหมู่.....
วันที่.....๕..๕..ก.ค..๒๕๕๕....

ในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย สามารถกำหนด
ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1. การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดเบื้องต้น

ในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายเบื้องต้น มีขั้นตอน
การดำเนินการต่างๆ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการก่อนการตรวจหรือทดสอบ ลำดับการดำเนินการ
ได้แก่

- 1) ทำหรือติดตั้งเครื่องหมายกำหนดบริเวณควบคุมผู้เข้ารับการ
ตรวจหรือทดสอบ เว้นแต่กรณีการตรวจหรือทดสอบผู้ขับรถหรือผู้ประจำรถ
หรือยานพาหนะใดๆ ให้ทำเครื่องหมายจราจรเพื่อให้รู้ว่าต้องหยุดตรวจหรือ
ทดสอบ
- 2) จัดให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบที่เป็นหญิงเข้ารับการตรวจ
หรือทดสอบต่างหาก
- 3) ตรวจสอบหลักฐานเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้
ของผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ และสั่งให้ผู้นั้นรับการตรวจหรือทดสอบ

บุญญวิจักษณ์ เหล่ากอทิ. น.บ.,น.ม. (จุฬาฯ), นิติกร กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกร
รัฐมนตรี.

ขั้นตอนที่ 2 การทำความเข้าใจและบันทึกประวัติเบื้องต้น ลำดับการดำเนินการ ได้แก่

- 1) ชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์และวิธีการตรวจหรือทดสอบ ให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบเข้าใจในเบื้องต้น
- 2) บันทึกชื่อ นามสกุล และรายละเอียดอื่นๆ ตามหลักฐานเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้และจัดลำดับผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบใน แบบ ก. แล้วมอบขวดบรรจุปัสสาวะที่ติดลำดับการตรวจแล้วนำตัวไปเพื่อให้ถ่ายปัสสาวะในขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บตัวอย่างปัสสาวะ ลำดับการดำเนินการ ได้แก่

- 1) สอบถามชื่อ นามสกุล และลำดับของผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ
- 2) แนะนำให้เข้าไปยังสถานที่ที่จัดไว้สำหรับถ่ายปัสสาวะ
- 3) ในการถ่ายปัสสาวะให้อยู่ในความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของเจ้าหน้าที่ประจำจุดถ่ายปัสสาวะ ทั้งนี้ให้เจ้าหน้าที่หญิง หรือหญิงอื่นเป็นผู้ควบคุมดูแลผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบที่เป็นหญิง
- 4) เมื่อผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบได้ถ่ายปัสสาวะใส่ในขวดเสร็จแล้ว ให้ถือขวดปัสสาวะไว้ และให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมดูแลนำตัวไปส่งในขั้นตอนที่ 4

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจหรือทดสอบ ลำดับการดำเนินการ ได้แก่

- 1) เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจรับเอกสารแบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้นจากขั้นตอนที่ 2 และเตรียมจัดลำดับเพื่อการตรวจหรือทดสอบ

2) บุคคลตาม 1) เรียกให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบส่งขวดปัสสาวะให้เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบตามลำดับ

3) เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ดำเนินการตรวจหรือทดสอบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

3.1) กรณีตรวจหรือทดสอบโดยใช้เครื่องมือหรือชุดทดสอบโดยหลักการ Immunoassay ให้ถือปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือวิธีการตรวจทดสอบของเครื่องมือหรือชุดทดสอบแต่ละชนิด

3.2) กรณีต้องการตรวจหรือทดสอบหาสารกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamines) และกลุ่ม MDMA (ยาอี) สามารถตรวจหรือทดสอบได้อีกวิธีหนึ่งด้วยชุดน้ำยาตรวจหรือทดสอบหายาบ้าของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1) จัดหาชุดน้ำยาตรวจหรือทดสอบหายาบ้าของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งใน 1 กล่อง ประกอบด้วยอุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบได้ 50 ตัวอย่าง ดังนี้

- แผ่นเทียบผลบวก		1	แผ่น
- หลอดเทียบผลบวกจำนวน		1	หลอด
- หลอดเทียบผลลบ		1	หลอด
- แผ่นเทียบสี		1	แผ่น
- หลอดตรวจปัสสาวะ		50	หลอด
- หลอดดูดปัสสาวะ (กฎหมายเลข 1)	จำนวน	50	หลอด
- หลอดดูดน้ำยา (กฎหมายเลข 2)	จำนวน	5	หลอด
- ถังมือ		5	คู่
- น้ำยาตรวจสอบบรรจุในขวดสีชา	จำนวน	2	ขวด
- ขวดพลาสติกขนาด 60 มิลลิลิตร สำหรับเก็บปัสสาวะ		50	ใบ

ให้สีอื่นที่ไม่ใช่สีม่วง เช่น สีเขียว สีฟ้า สีเทา

3.2.2.2) ตรวจหรือทดสอบตัวอย่างปัสสาวะ

- ก) ใช้หลอดใหม่ในกฎหมายเลข 1 คูณ
ตัวอย่างปัสสาวะที่ต้องการตรวจใส่ลงในหลอดตรวจปัสสาวะจนถึงขีดระดับที่ 1
- ข) เขย่าหลอดสักครู่เพื่อละลายผงสีขาว
ที่อยู่ภายในหลอด
- ค) เติมน้ำยาตรวจหรือทดสอบใส่ลงไป
จนถึงขีดระดับที่ 2
- ง) เขย่าเบาๆ เพื่อให้ปัสสาวะคลุกเคล้า
ผสมกับน้ำยาตรวจหรือทดสอบ
- จ) ตั้งทิ้งไว้ให้แยกชั้น สังเกตสีของ
น้ำยาชั้นล่าง

3.2.2.3) การอ่านผล

- ผลบวก น้ำยาชั้นล่างจะเปลี่ยนจากสี
เหลืองเป็นสีม่วง (เทียบกับแผ่นเทียบสีหรือหลอดเทียบผลบวก)
- ผลลบ น้ำยาชั้นล่างจะไม่เปลี่ยนเป็น
สีม่วง แต่จะให้สีอื่น เช่น สีเขียว สีฟ้า สีเทา (เทียบกับหลอดเทียบผลลบ)

4) บันทึกผลการตรวจหรือทดสอบ และให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือ
ทดสอบลงลายมือชื่อรับทราบผลการตรวจหรือทดสอบ แล้วส่งไปยังขั้นตอนที่ 5

ขั้นตอนที่ 5 ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้น ลำดับการดำเนินการ ได้แก่

- 1) แจ้งผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือ
ทดสอบทราบเป็นรายบุคคล
- 2) ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1) กรณีผลการตรวจหรือทดสอบปรากฏว่าอาจมีสารเสพติดในร่างกายของผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ ให้ดำเนินการ

- ก) บันทึกข้อเท็จจริง ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพิ่มเติม โดยให้ใช้แบบ ค.
- ข) รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่รับการตรวจหรือทดสอบไว้เพื่อให้สามารถติดตามในภายหลังได้ เช่น การขอถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐาน หรือถ่ายสำเนาหลักฐาน เอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้ โดยให้ผู้นั้นรับรองสำเนาเอกสารนั้นไว้ด้วย หรือพิมพ์ลายนิ้วมือ หรือหาบุคคลอื่นมารับรอง
- ค) เก็บปัสสาวะของบุคคลนั้นไว้ในสภาพแช่เย็นแล้วส่งไปตรวจชั้นยืนยันผลและความถูกต้องที่สถานตรวจพิสูจน์ตามคำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ

2.2) กรณีผลการตรวจหรือทดสอบปรากฏว่าไม่มีสารเสพติดในร่างกาย ให้ทิ้งปัสสาวะของผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบรายนั้นไป

3) ส่งบันทึกแบบ ข. บันทึกแบบ ค. และเอกสารต่างๆ ให้ขั้นตอนที่ 2 เพื่อสรุปรายงานผลในแบบ ก. เมื่อเสร็จการปฏิบัติงานทุกครั้ง

ส่วนที่ 2. การดำเนินการภายหลังการตรวจชั้นยืนยันผล

เมื่อสถานตรวจพิสูจน์โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐได้ทำการตรวจชั้นยืนยันผลเสร็จแล้วให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ให้สถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐที่ทำการตรวจยืนยันผลนั้นแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ไปให้หน่วยงานของเจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบในการปฏิบัติการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายนั้น เพื่อดำเนินการขั้นตอนที่ 2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อเจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบในการปฏิบัติการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายได้รับแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ยืนยันผล

1) กรณีผลการตรวจพิสูจน์ปรากฏว่ามีสารเสพติดในปัสสาวะ ให้ดำเนินการแจ้งผลการตรวจพิสูจน์และขอกล่าวหาไปให้หัวหน้าสถานีตำรวจที่รับผิดชอบท้องที่ที่ทำการตรวจหรือหาสารเสพติด เพื่อดำเนินคดีกับผู้รับการตรวจหรือทดสอบตามกฎหมายต่อไป

2) กรณีผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่ามีสารเสพติดในปัสสาวะ ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมผลการตรวจพิสูจน์ไว้เป็นหลักฐาน

3) ให้ดำเนินการสรุปผลการปฏิบัติงานนั้น และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับ และแจ้งให้เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานคดีในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2537 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. 2542 ของสำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามผลการดำเนินงานตาม 1) และ 2) ต่อไป

ส่วนที่ 3. การส่งไปตรวจหรือทดสอบยังสถานที่ที่กำหนดไว้

ในกรณีจำเป็นที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเสพยาเสพติดไม่อาจรับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายในขณะนั้นได้ เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นไปรับการตรวจหรือทดสอบยังสถานที่ที่กำหนดไว้ก็ได้ โดยอาจ

ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทำความเข้าใจและบันทึกประวัติเบื้องต้น ให้เจ้าพนักงาน

1) ชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการตรวจหรือทดสอบ ให้ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบเข้าใจในเบื้องต้น

2) บันทึกชื่อ นามสกุล และรายละเอียดอื่นๆ ตามหลักฐานเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้และนำตัวไปส่งยังสถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐเพื่อดำเนินการในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บตัวอย่างปัสสาวะ ให้เจ้าหน้าที่ของสถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ

1) สอบถามชื่อ นามสกุลของผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ

2) แนะนำให้เข้าไปยังสถานที่ที่จัดไว้สำหรับถ่ายปัสสาวะ โดยให้อยู่ในความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของเจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ดังกล่าวด้วย

3) เมื่อผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบได้ถ่ายปัสสาวะใส่ภาชนะเสร็จแล้ว ให้ถือภาชนะใส่ปัสสาวะไว้และให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะนั้น นำตัวไปส่งในขั้นตอนที่ 3

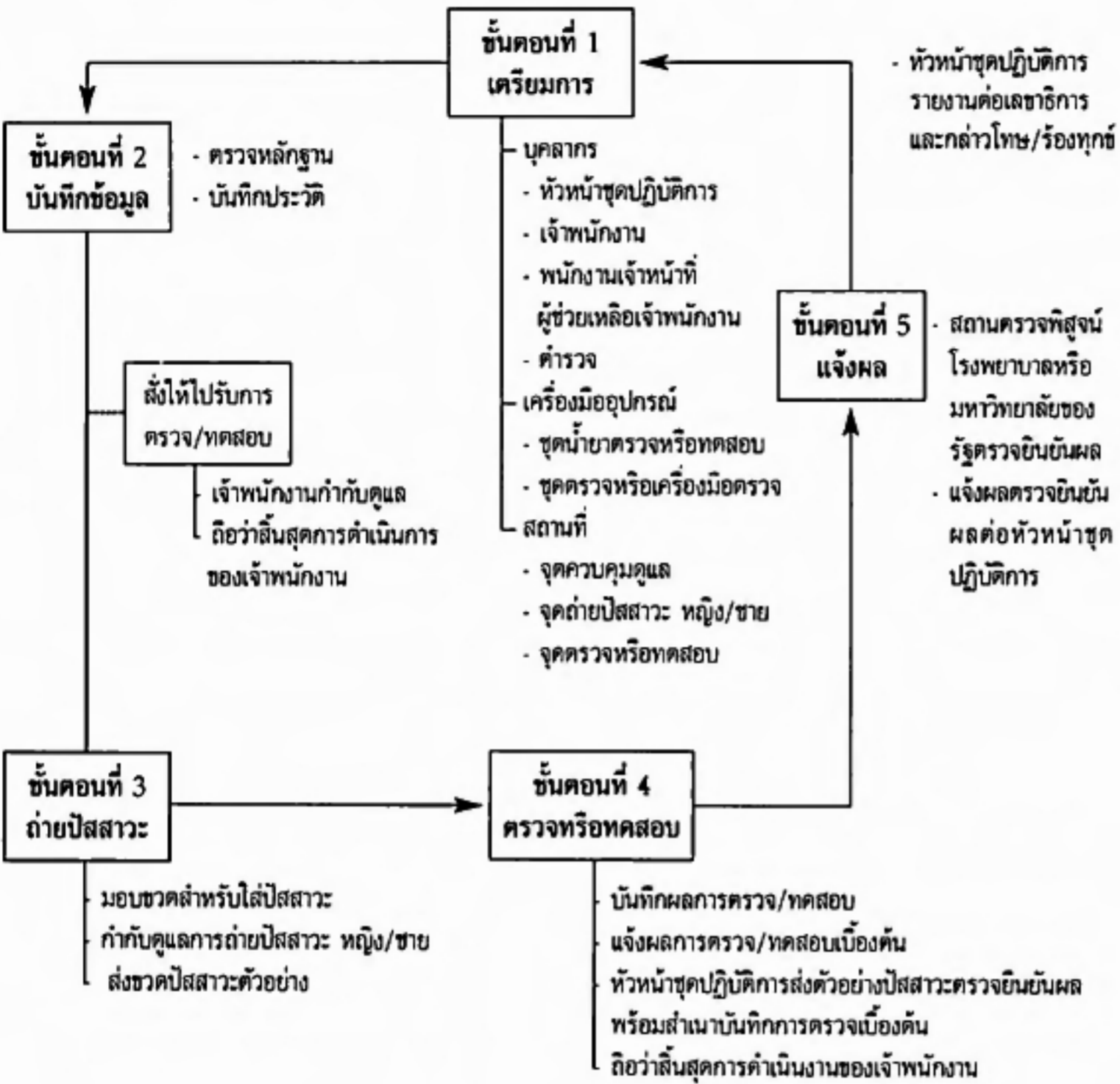
ขั้นตอนที่ 3 การตรวจหรือทดสอบ

ให้เป็นไปตามหลักวิชาการและวิธีการของสถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ

ขั้นตอนที่ 4 ผลการตรวจหรือทดสอบ

ให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 5 ของส่วนที่ 1 เรื่องการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดเบื้องต้น

ส่วนที่ 4. แผนภูมิแสดงขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 5.

แบบ ก.

แบบรายงานผลการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย

สถานที่ตรวจ.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....ระหว่างเวลา.....น. ถึง.....น.

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ผู้เข้ารับการตรวจ	รายละเอียด เอกสารสำคัญ	ผลการตรวจ		หมายเหตุ
			ผลบวก	ผลลบ	

สรุปผล ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบทั้งสิ้น .....ราย
 ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้น ผลบวก .....ราย ผลลบ.....ราย
 ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงาน .....ราย
 อื่น ๆ (ระบุ) .....ราย

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน
 (.....)

แบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้น

ส่วนที่ 1

สถานที่ตรวจ.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....เวลา.....น.
 ลำดับที่.....ชื่อ.....นามสกุล.....
 ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....
 หลักฐานเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้
 (ระบุประเภท.....)
 เลขที่.....ออกให้โดย.....
 วันออกเอกสาร.....วันหมดอายุ.....
 ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานผู้บันทึก

ส่วนที่ 2

ผลการตรวจเบื้องต้นปรากฏว่า ผลลบซึ่งหมายถึงไม่มีสารเสพติด
 อยู่ในร่างกาย
 ผลบวกซึ่งหมายถึงอาจเสพยา
 เสพติด

บันทึกอื่นๆ ของเจ้าพนักงานผู้ตรวจหรือทดสอบ (ถ้ามี).....

ลงชื่อ.....ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ และรับทราบผล

ลงชื่อ.....เจ้าพนักงาน

ลงชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน (ถ้ามี)

แบบ ค.

แบบบันทึกกรณีผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นได้ผลบวก

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....เวลา.....น.

บันทึกฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

ยศ/นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

สถานที่ทำงาน.....เลขที่.....หมู่ที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

รูปพรรณ รูปร่าง.....ส่วนสูง.....ซม. รูปหน้า.....

สีผิว.....สีผม.....สีตา.....บัตรประชาชน (หรือหลักฐาน

เอกสารสำคัญอื่นที่ทางราชการออกให้) เลขที่.....

ออกให้ที่.....วันที่ออก.....วันหมดอายุ.....

ได้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายโดยเจ้าพนักงาน
ปรากฏผลในเบื้องต้นว่าอาจเสพยาเสพติด

ถ้าหากการตรวจพิสูจน์ชั้นยืนยันผลและความถูกต้องในภายหลัง
ยืนยันว่าผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายเสพยาเสพติด
ขอให้เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งผลการตรวจหรือทดสอบ หรือคำสั่งเกี่ยวกับ
การดำเนินคดีไปให้ทราบที่ ที่อยู่ปัจจุบัน ที่ทำงาน ที่อื่นๆ

(ระบุ).....

.....

เจ้าพนักงานได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อ
ไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ

ลงชื่อ.....เจ้าพนักงานผู้บันทึก

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

ภาค 3*

ผนวก

ในการดำเนินการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเสพยาเสพติด มีกฎหมายและประกาศที่เกี่ยวข้องและควรทราบ ดังนี้

ผนวก ก. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 29 การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหมายหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยโดยอนุโลม

*บัญญัติวิภาษณ์ เหล่ากอท. น.บ.,น.ม. (จุฬาฯ), นิตกร กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักนายกรัฐมนตรื.

มาตรา 31 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้าย หรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้ แต่การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้

การจับ คุมขัง ตรวจค้นตัวบุคคล หรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 35 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน

บุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองในการที่จะอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถานโดยปกติสุข การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการตรวจค้นเคหสถานจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 48 สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองชอบเขตแห่งสิทธิ และการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบมรดกย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบมรดกย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยา

เสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และหมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรือของเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการใดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือเจ้าพนักงานและของส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยและวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการและการประสานงาน

มาตรา 5 ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “ป.ป.ส.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมอัยการ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินหกคน และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 6 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 7 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง

ผู้อื่นแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งซ่อมหรือแต่งตั้งเพิ่ม อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการอื่น

มาตรา 8 ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา 9 การประชุมทุกครั้ง ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้อื้อเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 คณะกรรมการจะตั้งกรรมการที่ปรึกษาหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา 11 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ส.” มีหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการและปฏิบัติงานธุรการอื่น

มาตรา 12 ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(2) ควบคุมการสืบสวน สอบสวน และการฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(3) วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

(4) ควบคุม เร่งรัดและประสานงานการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(5) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรืองานแผนงาน หรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(6) ประสานงานและกำกับการเกี่ยวกับการบำบัดรักษาตัวผู้ติดยาเสพติด

(7) พิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(8) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

(9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา 13 ทวิ ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 13 ตร ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา 13 ทวิ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้นแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินครั้งละสิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบธุรกิจตามกฎหมายอื่น ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงาน

ซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจนั้นทราบ และให้หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติตามนั้น

การสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และการแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งให้หน่วยงานทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 14 เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงาน มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะใดๆ ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจค้น ยึดหรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือจับกุมบุคคลใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือบุคคลที่จะถูกจับได้หลบซ่อนอยู่ในเคหสถานหรือสถานที่นั้น ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากไม่ดำเนินการในทันที ยาเสพติดนั้นจะถูกโยกย้ายหรือบุคคลที่หลบซ่อนอยู่จะหลบหนี ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตกได้

(2) ค้นเคหสถาน สถานที่หรือบุคคลใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยึดหรืออายัดยาเสพติด หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(3) จับกุมบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับ

ยาเสพติด

(4) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(5) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

เจ้าพนักงานตำแหน่งใดและระดับใด จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวเจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายนั้น

เจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายนั้นต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา 14 ทวิ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะ ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 15 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา 14 ให้ถือว่า กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา 14 (3) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร และให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา 14 (3) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้

เป็นเวลาไม่เกินสามวัน เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวหรือก่อนนั้น ตามที่จะเห็นสมควร ให้ส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้โดยมิให้ถือว่าการควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 15 ทวิ เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา 13 ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา 16 ผู้ใดไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้อภัยคำ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขธิการ รองเลขธิการ หรือเจ้าพนักงาน ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา 14 หรือไม่ยินยอมให้ตรวจหรือทดสอบตามมาตรา 14 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 17 กรรมการ เลขธิการ รองเลขธิการ และเจ้าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดใดๆ ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ

มาตรา 17 ทวิ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

มาตรา 18 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ - พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 93 ตอนที่ 144 ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2519

- มาตรา 3 คำว่า “ยาเสพติด” และ “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” กับ มาตรา 14 (2) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108 ตอนที่ 170 ลงวันที่ 27 กันยายน 2534
- มาตรา 13 (8) (9) มาตรา 13 ทวิ มาตรา 13 ตริ มาตรา 14 ทวิ มาตรา 15 ทวิ มาตรา 16 และมาตรา 17 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 117 ตอนที่ 37 ก ลงวันที่ 28 เมษายน 2543

ผนวก ข. ประกาศที่เกี่ยวข้อง

1) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

2) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. 2543) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่า
บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณของสารเสพติดอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

“ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า ผู้รับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด

ข้อ 2 การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ให้ตรวจหรือทดสอบจากปัสสาวะ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจหรือทดสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ 3 การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

- (1) จัดให้มีบริเวณสำหรับตัวผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยและเก็บไว้ในสถานที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก
- (2) จัดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน
- (3) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิด ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า 60 มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากและกระดาษขาวเพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

ข้อ 4 วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

- (1) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใดๆ ที่ทำให้ปัสสาวะเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง
- (2) ให้บันทึกหมายเลขประจำขวด และชื่อ นามสกุล ของผู้รับการตรวจหรือทดสอบบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ
- (3) ให้ขวดแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ นำไปถ่ายปัสสาวะจำนวนประมาณ 30 มิลลิลิตร

ข้อ 5 วิธีในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้นให้ถือปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบดังต่อไปนี้

- (1) ชุดน้ำยาตรวจหรือทดสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธี

การตรวจสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบของหน่วยงานนั้น

(2) ชุดตรวจหรือเครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจสอบของชุดตรวจหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ 6 ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ 5 พบว่าบุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จับบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือออกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลตามข้อ 8 แล้วพบว่าเป็นผู้มีสารเสพติดในร่างกาย

ข้อ 7 ในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้นนั้น เมื่ออ่านผลแล้วปรากฏว่าให้ผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจตามเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบในข้อ 5 ให้ปิดเป็นความลับ และให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานที่ทำการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด นำขวดปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบนั้นปิดให้สนิท พร้อมทั้งผนึกปากขวดด้วยแถบกาบ โดยมีลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้ และเมื่อดำเนินการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้ทำการตรวจหรือทดสอบรีบส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังสถานตรวจพิสูจน์ตามคำสั่งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่องกำหนดสถานตรวจพิสูจน์ หรือโรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อตรวจยืนยันผล

ข้อ 8 เมื่อสถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐได้รับขวดปัสสาวะตามข้อ 7 และได้ดำเนินการตรวจยืนยันแล้ว ให้ถือเกณฑ์การตัดสินผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นผู้มีสารเสพติดในร่างกายดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamines) และกลุ่ม MDMA (ยาอี) เมื่อตรวจพบว่ามีสารดังกล่าวอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ 1 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(2) กลุ่มโอปิเอตส์ (Opiates) ได้แก่ เฮโรอีน มอร์ฟีน และฝิ่น เมื่อ

ตรวจพบว่ามีสารมอร์ฟินอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ 300 นาโนกรัม/มิลลิลิตรขึ้นไป

(3) กลุ่มกัญชา เมื่อตรวจพบว่ามีสารออกฤทธิ์หรือกัญชา (Cannabinoids) อยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ 50 นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(4) กลุ่มโคเคน เมื่อตรวจพบว่ามีสารหรือเมตามอไลต์ของโคเคน (Cocaine metabolites) อยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ 300 นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

ข้อ 9 ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ต่อการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ให้เจ้าพนักงานสั่งให้ผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเสพยาเสพติดไปรับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ภายในระยะเวลา และสถานที่ที่เจ้าพนักงานกำหนดในคำสั่ง

ให้นำความในข้อ 8 (1) - (4) มาใช้บังคับในการตัดสินผลการตรวจพิสูจน์โดยอนุโลม

ข้อ 10 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ประกาศ ณ วันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2543

บัญญัติ บรรทัดฐาน

(นายบัญญัติ บรรทัดฐาน)

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 117 ตอนที่ 86 ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2543

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

(พ.ศ. 2543)

เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของ
มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติดในสถานประกอบการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 13 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 อันเป็นพระราช
บัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และ
มาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ ดังต่อไปนี้ เป็นสถาน
ประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการ
กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

(1) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
น้ำมันเชื้อเพลิงและให้รวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการต่างๆ ซึ่งอยู่
ในความควบคุม ดูแล หรืออาศัยสิทธิของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถาน
บริการน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย

(2) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(3) สถานบริการที่บรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะทั้งทางบกและทางน้ำ

ตามกฎหมายที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(4) ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภทหอพัก อาคารชุดหรือเกสเฮ้าส์ (Guesthouse) ที่ให้ผู้อื่นเช่า

(5) สถานที่ที่ได้จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น

(6) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ 2 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ประกาศ ณ วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2543

ชวน หลีกภัย
(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 117 ตอนพิเศษ 82 ง ลงวันที่ 17 สิงหาคม 2543

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ที่ 80/2543

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือปฏิบัติในการตรวจหรือ
ทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

ตามที่รัฐสภา ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่.....) พ.ศ..... เมื่อวันที่ 3 มีนาคม
2543 และอยู่ระหว่างนำทูลเกล้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อทรงลง
พระปรมาภิไธย ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจกรรมการ
เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้การ
ตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยประกาศนี้อยู่ในระหว่างการเสนอคณะ
กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อ
ประกาศบังคับใช้ต่อไป แต่เนื่องจากในการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจหรือ
ทดสอบหาสารเสพติดตามประกาศนี้ยังไม่มีรายละเอียดเพียงพอที่ใช้สำหรับ
การปฏิบัติของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ดังนั้น เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดดังกล่าวเป็นไป
ด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ และเป็นไปใน
ทิศทางเดียวกัน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อดำเนินการจัดทำคู่มือปฏิบัติ
ในการตรวจหรือทดสอบว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ใน
ร่างกายหรือไม่ตามบทบัญญัติแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น ดังมี
รายชื่อดังต่อไปนี้

1. นายสุภาพ สวงโท ประธานคณะทำงาน
ผู้อำนวยการกองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส.
2. นายอรรถพล ลิขิตจิตถะ คณะทำงาน
ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส.
3. ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด คณะทำงาน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล คณะทำงาน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
5. ผู้แทนกองบังคับการพิสูจน์หลักฐาน คณะทำงาน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6. ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะทำงาน
7. ผู้แทนสำนักปราบปรามยาเสพติด คณะทำงาน
สำนักงาน ป.ป.ส.
8. นายวิเชษฐ์ พุทธิวิริยากร คณะทำงาน
ผู้อำนวยการส่วนตรวจพิสูจน์ยาเสพติด
สำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส.
9. นายกอบกุล จันทวโร คณะทำงาน
หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการกฎหมายยาเสพติด
กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส.
10. นายภาณุวัฒน์ สุขสนธิกิจ คณะทำงานและ
หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนากฎหมายและระเบียบ
เลขานุการ
กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส.
11. นายบุญญวิจักษณ์ เหล่ากothi คณะทำงานและ
ผู้ช่วยเลขานุการ
นิติกร 5 กองนิติการ สำนักงาน ป.ป.ส.

